

Sygn. akt II Ca 45/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Dariusz Mizera
Sędziowie	SSO Renata Lech (spr.) SSR del. Monika Cichocka
Protokolant	st. sekr. sąd. Beata Gosławska

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa P. K.

przeciwko B. S.

o odszkodowanie i zadośćuczynienie

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim

z dnia 16 czerwca 2015 roku, sygn. akt I C 1404/12

oddala apelację i zasądza od powoda P. K. na rzecz pozwanej B. S. kwotę 2.400 (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

SSO Dariusz Mizera

SSO Renata Lech SSR Monika Cichocka

Sygn. akt II Ca 45/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 16 czerwca 2015 r. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim po rozpoznaniu sprawy z powództwa P. K. przeciwko B. S. o odszkodowanie i zadośćuczynienie za doznaną krzywdę

1. oddalił powództwo,
2. zasądził od powoda P. K. na rzecz pozwanej B. S. kwotę 1.217,00 złotych tytułem częściowego zwrotu kosztów zastępstwa prawnego na rzecz strony pozwanej,
3. odstąpił od obciążenia powoda P. K. kosztami nieuiszczonej opłaty sądowej oraz od wydatków na opinie biegłych.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenie i rozważania Sądu Rejonowego

W dniu 23 czerwca 2012r., około godziny 18.00 powód P. K. przyjechał do R., do swojej znajomej E. G., będącej właścicielką działek o nr (...).

W godzinach wieczornych, znajoma powoda E. K., w obecności swoich sąsiadów J. i M. T., poprosiła powoda, aby ten sprawdził stan niedawno postawionego ogrodzenia, a zwłaszcza, czy nie poluzowały się słupki ogrodzeniowe i czy siatka kładziona późnym latem w 2011 r. się nie poluzowała.

W pewnym momencie znajoma powoda E. G. jak i J. i M. małż. T. usłyszeli głos powoda P. K. wołającego o pomoc.

Wszyscy wybiegli na drogę wewnętrzną nr (...) i tam zobaczyli powoda P. K., który wpadł w dziurę i nie mógł z niej samodzielnie o własnych siłach się wydostać.

Dziura ta znajdowała się obok hydrantu na działce nr (...), w odległości około 0,5 metra od ogrodzenia. Miała głębokość 0,5 m i nie była niczym zabezpieczona, a cała droga na której się znajdowała była porośnięta chwastami.

Na miejsce zdarzenia zostało wezwana zarówno policja jak i Pogotowie Ratunkowe, które zabrało powoda P. K. do (...) Oddziału (...) wT., gdzie po wykonaniu rtg stwierdzono u powoda skręcenie stawu skokowego lewego ze złamaniem kostki bocznej goleni lewej.

Wobec powoda P. K. zastosowano leczenie zachowawcze - but gipsowy, który został zdjęty w dniu 23.07.2012r.

Powód P. K. korzystał z rehabilitacji.

Leczenie powoda zostało zakończone w listopadzie 2012r., a od września 2012r. powód wrócił do pracy.

Obecnie powód P. K. skarża się na ranne trudności z rozruszaniem stawu oraz na dolegliwości powysiłkowe stawu skokowego lewego.

W wyniku doznanych obrażeń, u powoda P. K. wystąpił trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 10 %, określony na podstawie Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r. pozycja 100. Wysokość stwierdzonego trwałego uszczerbku wynika ze złamania kostki bocznej z niewielkim przemieszczeniem odłamów, czego skutkiem są obecnie powysiłkowe dolegliwości bólowe i okresowe ograniczenie funkcji stawu.

Znaczne dolegliwości bólowe wymagające stałego przyjmowania leków p/ bólowych (do 8x dziennie) trwały przez okres 1 tygodnia, a dolegliwości bólowe o zmniejszającym się stopniu nasilenia i częstości występowały do 3 tygodni.

Po zdarzeniu, powód P. K. miał założony opatrunek gipsowy na okres 4 tygodni i w tym czasie musiał korzystać z pomocy osób trzecich przy sporządzaniu posiłków, utrzymywaniu higieny, przemieszczaniu się, zakupach w wymiarze 4 godzin dziennie. W następnych 2 tygodniach dzienny czas pomocy osób trzecich wynosił 2 godziny.

Właścicielem działki o nr (...), na której doszło do przedmiotowego zdarzenia jest pozwana B. S..

W grudniu 2011r., na działce tej były prowadzone roboty ziemne związane z montażem sieci wodociągowej. Inwestycja ta była realizowana w interesie właścicieli sąsiednich działek, w tym i również E. G. oraz J. i M. małż. T..

Pozwana B. S. jako inwestor, zleciła wykonanie tych prac profesjonalnym wykonawcom.

Zlecone prace obejmowały wykonanie wykopu, montaż rurociągów wodociągu, zasyp wykopu i uporządkowanie terenu.

Montaż rurociągu jak i nadzór nad całością prac, poczynwszy od wykopów aż po wyrównanie terenu wykonywała firma (...) w T..

Roboty ziemne związane z wykopami pod rurociąg jak i związane z zasypywaniem wykopów jak i wyrównaniem terenu wykonywał natomiast M. D., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo Usługowa (...) z siedzibą w Ł., który zawodowo zajmuje się świadczeniem usług związanych z kopaniem oraz pracami ziemnymi.

Sąd Rejonowy zważył, iż podstawą prawną żądania pozwu jest przepis art. 415 k.c. zgodnie z którym, kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę obowiązany jest do jej naprawienia.

Dla przyjęcia odpowiedzialności odszkodowawczej przewidzianej w art. 415 k.c. niezbędne jest wykazanie (udowodnienie) przesłanek tej odpowiedzialności, którymi są bezprawne, zawinione działanie, powstanie szkody oraz związek przyczynowy między szkodą a działaniem sprawcy. Przesłanki te muszą natomiast wystąpić kumulatywnie.

Bezprawność w rozumieniu art. 415 k.c. obejmuje swoim zakresem naruszenie przepisów prawa pozytywnego oraz zasad współżycia społecznego, a bezprawność zaniechania występuje wówczas, gdy istniał nakaz działania (współdziałania), zakaz zaniechania, czy też zakaz spowodowania skutku, jaki przez zaniechanie skutku może być spowodowany. Dopiero czyn bezprawny może być oceniany w kategoriach czynu zawinionego w rozumieniu art. 415 k.c. Winę można natomiast przypisać sprawcy czynu w sytuacji, w której istnieją podstawy do negatywnej oceny jego zachowania z punktu widzenia zarówno obiektywnego, jak i subiektywnego (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2003 r., V CKN 1681/00 i z dnia 26 września 2003 r., IV CK 32/02). Oznacza to, iż obowiązek naprawienia szkody w oparciu o treść art. 415 k.c. powstaje jedynie w sytuacji takiego zaniedbania obowiązków podmiotu zobowiązanego, które noszą znamiona winy, czyli naruszenia określonych obowiązków poprzez niedopełnienie swoich powinności.

Stosownie do ogólnej reguły wynikającej z przepisu art. 6 k.c. rzeczą strony powodowej jest wykazanie przesłanek odpowiedzialności deliktowej, w tym zawinionego zachowania się osoby odpowiedzialnej jako zdarzenia, z którym ustawa łączy obowiązek odszkodowawczy, oraz związku przyczynowego między tym zachowaniem się a szkodą. Ciężar udowodnienia faktu spoczywa bowiem na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Ogólnie przyjmuje się, że powód powinien udowodnić fakty pozytywne, które stanowią podstawę jego powództwa. Nie wymagają jedynie dowodu fakty powszechnie znane (art. 228 § 1 k.p.c.), znane sądowi urzędowo (art. 228 § 2 k.p.c.), przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości co do swej zgodności ze stanem faktycznym (art. 229 k.p.c.) oraz fakty, co do których strona nie wypowie się w związku z twierdzeniami strony przeciwnej a które sąd mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może uznać za przyznane (art. 230 k.p.c). Ciężar dowodu wiąże się z obowiązkiem twierdzenia i obowiązkiem dowodzenia tych wszystkich okoliczności, które mogą być zgodnie z treścią art. 227 k.p.c. przedmiotem dowodu. Strona, która nie udowodni swoich twierdzeń musi liczyć się z ujemnymi skutkami w postaci nie podzielenia przez sąd prezentowanego przez nią stanowiska i w konsekwencji oddaleniem powództwa.

W rozpatrywanej sprawie dla oceny zasadności dochodzonych roszczeń przez powoda P. K., wobec podnoszonego przez pełnomocnika pozwanej B. S. zarzutu braku winy, a zatem uwolnienia się pozwanej od odpowiedzialności, koniecznym było ustalenie, czy w istocie strona pozwana dokonała skutecznej ekskulpacji w oparciu o brzmienie art. 429 k.c.

Zgodnie z brzmieniem art. 429 k.c. , kto powierza wykonanie czynności drugiemu ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną przez sprawcę przy wykonywaniu powierzonej mu czynności, chyba, że nie ponosi winy w wyborze, albo że wykonanie czynności powierzył osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności. Wskazana regulacja w porównaniu z zasadami ogólnymi stanowi zastrzeżenie odpowiedzialności za szkodę, albowiem ustanawia domniemanie winy w wyborze, określanej w nauce prawa pojęciem culpa in eligendo. Odpowiedzialność powierzającego uzasadniona jest faktem istnienia związku przyczynowego pomiędzy powierzeniem czynności a wyrządzeniem szkody przez podmiot któremu powierzono jej wykonanie. Oparta jest ona zatem na założeniu, że strona, która powierzyła czynność uchybiła w wyborze właściwej osoby.

Należy w tym miejscu zaznaczyć, że powierzenie czynności może przybrać różnorodny charakter, niezależnie od kształtu prawnego stosunków pomiędzy wykonawcą a powierzającym. Może więc wynikać ze stosunku kontraktowego, jak też z układu czysto faktycznego.

Istnienie odpowiedzialności z art. 429 k.c. jest obwarowane przesłankami, do których należy: wina powierzającego wykonanie czynności (w wyborze), uprawnienie wykonującego czynności do samodzielnego działania oraz wyrządzenie szkody przy wykonywaniu powierzonej czynności.

Jak już wcześniej wskazano, ustawa wprowadza domniemanie winy powierzającego, które jednakże jest wzruszalne, przy czym ciężar udowodnienia braku winy przerzucony jest na powierzającego czynność. Może on uwolnić się od odpowiedzialności poprzez wykazanie, że nie ponosi winy w wyborze albo że powierzył wykonanie czynności osobie (przedsiębiorstwu, zakładowi), które w zakresie swej działalności zawodowej trudni się wykonywaniem takich czynności.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, należy stwierdzić, iż pozwana B. S. dokonała skutecznej ekskulpacji, uwalniając się tym samym od odpowiedzialności za skutki zdarzenia z dnia 23 czerwca 2012r.

Zdaniem Sądu pozwana B. S. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie tylko wykazała, iż czynności dotyczące budowy sieci wodociągowej zlokalizowanej na działkach o nr ewid. (...)w miejscowości R. powierzyła podmiotom zawodowo trudniącym się tego rodzaju pracami, lecz także, iż brak jest dowodu wskazującego by swoim zaniedbaniem pozwana B. S. spowodowała szkodę, której naprawienia w niniejszym postępowaniu domaga się powód P. K..

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, tak osobowego jak i rzeczowego wykazane zostało, iż budowę wodociągu w zakresie montażu rurociągu jak i nadzoru nad całością prac, począwszy od wykopów aż po wyrównanie terenu pozwana B. S. powierzyła profesjonalście J. B. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) w T.. Natomiast roboty ziemne związane z wykopami pod rurociąg jak i związane z zasypywaniem wykopów jak i wyrównaniem terenu pozwana powierzyła M. D., prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo Usługowa (...) z siedzibą w Ł., który również zawodowo zajmuje się świadczeniem usług związanych z pracami ziemnymi.

Niewątpliwym jest, iż w przypadku powierzenia wykonywania czynności profesjonalście ekskulpacja ma charakter uproszczony, gdyż powierzający nie musi udowadniać zachowania należytej staranności po swojej stronie (por. wyrok SN z 11 listopada 1977r., IV CR 308/77, OSNCP 1978 nr 12 poz. 244).

Zdaniem Sądu, materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, a w szczególności z zeznań świadków J. B., M. D. oraz A. S. wynika, iż rury wraz z hydrantem zostały położone na początku grudnia 2011, a cały wykop został zasypywany w połowie grudnia i wówczas nie było widać żadnych dziur, czy innych wgłębień oraz nierówności, a cały wykop jak to stwierdził świadek J. B. został zasypywany w prawidłowy sposób.

Nie bez znaczenia pozostaje tu okoliczność podniesiona przez pełnomocnika pozwanej, iż na zdjęciach załączonych do pozwu wyraźnie widać, iż otwór przy hydrancie (dziura) znajdował się poza linią wykopów pod wodociąg.

Rację ma zatem pełnomocnik pozwanej twierdząc, iż strona powodowa nie udowodniła, aby przedmiotowa dziura przy hydrancie na działce nr (...), do której wpadł powód P. K. stanowiła pozostałość prac związanych z budową wodociągu oraz że powstała ona na skutek zapadnięcia się ziemi, będącego następstwem nienależytego wykonania prac.

Zdaniem Sądu potwierdzenie tego faktu wymagało zasięgnięcia wiadomości specjalnych, ale pomimo tego, iż powód P. K. był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, to tego rodzaju dowód z opinii biegłego nie został zgłoszony.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Z procesowego punktu widzenia ciężar dowodu spoczywa na powodzie (por. wyr. SN z dnia 3 października 1971 roku, II PR 313/69, OSN 1970, nr 9, poz. 147; por. jednak wyjątek wskazany w orz. SN z dnia 20 grudnia 2006 roku, IV CSK 299/06, Lex nr 233051).

W ocenie Sądu, strona pozwana podjęła skuteczną obronę obalając zarzut zaniedbań skutkujących zdarzeniem w wyniku którego powód P. K. doznał obrażeń ciała.

Jak bowiem wykazało przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe strona pozwana czuwała nad jakością prac wykonywanych przez M. D.. Prace przez powyższy podmiot były bowiem na bieżąco nadzorowane tak za pośrednictwem J. B., który sprawował nadzór nad całością prac, począwszy od wykopów aż po wyrównanie terenu koordynatora jak i syna pozwanej A. oraz jej męża J., którzy również brali udział przy zasypywaniu rowów po wykopach jak i wyrównywaniu terenu. Z zeznań świadka M. D. wynika bowiem, iż to on jako operator koparki zasypywał te wykopy, a mąż pozwanej J. S. wskazywał mu te miejsca, które wymagały jeszcze wyrównania.

W świetle powyższego nie sposób zatem uznać, aby strona pozwana dopuściła się zaniedbania, które prowadziłyby do jej odpowiedzialności na zasadach ogólnych. W konsekwencji tak ustalonego stanu faktycznego, Sąd na podstawie art. 429 k.c. orzekł jak punkcie 1 wyroku, oddalając wniesione powództwo.

Mając na uwadze sytuację materialną powoda, Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. orzekł jak w punkcie 2 wyroku zasądając od powoda P. K. na rzecz pozwanej B. S. kwotę 1.217,00 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia punktu 3 wyroku stanowił natomiast przepis art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167 poz. 1398).

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, zaskarżając wyrok w całości:

Apelujący zarzucił zaskarżonemu wyrokowi zarzucam:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyrokowania poprzez wadliwe ustalenie, że faktura VAT Nr (...) wystawiona przez M. D., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Produkcyjno - Usługowa (...) M. D., dotyczy robót związanych z wykonaniem i zasypaniem gruntu pod położenie instalacji wodno - kanalizacyjnej na przełomie 2011 i 2012 r. w sytuacji, gdy data wykonania usługi widniejąca na fakturze to dzień 2 listopada 2013 r., a w konsekwencji wadliwych ustaleń - wadliwe przyjęcie, że pozwana zwolniła się odpowiedzialności za szkodę powstałą u powoda poprzez powierzenie czynności związanych z budową sieci wodociągowej podmiotowi zajmującemu się zawodowo czynnościami tego rodzaju,

2. naruszenie prawa materialnego, to jest przepisu art. 415 k.c. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy spełnione zostały przesłanki uzasadniające odpowiedzialności pozwanej na zasadzie winy, zaś bezprawność po stronie pozwanej polegała na niedołożeniu należytej staranności w doprowadzeniu terenu działki nr (...) po przeprowadzeniu prac instalacyjnych do należytego stanu, sprzed jej rozkopania,

3. naruszenie prawa materialnego, to jest przepisu art. 429 k.c. przez błędną wykładnię i bezzasadne uznanie, iż pozwana B. S. dokonała skutecznej ekskulpacji i uwolniła się od odpowiedzialności za szkodę powstałą u powoda w dniu 23 czerwca 2012 r. poprzez powierzenie podmiotom zawodowo trudniącym się pracami wodociągowymi czynności dotyczące budowy sieci wodociągowej zlokalizowanej na działki o nr ewid. (...).

Mając powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całość oraz:

1. zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 20.000 złotych z tytułu zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od kwoty 12.000 złotych od dnia 8 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty, od kwoty 8.000 złotych od dnia doręczenia pozwanej pisma procesowego z dnia 9 maja 2014 r. do dnia zapłaty.
2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 2.441,90 (dwa tysiące czterysta czterdzieści jeden i 90/100) złotych z tytułu odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 8 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty,
3. ustalenie, że pozwana ponosi odpowiedzialność za dalsze, mogące powstać w przyszłości u powoda skutki wypadku,
4. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu pierwszoinstancyjnym według norm przepisanych,
5. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym według norm przepisanych.

Pełnomocnik pozwanej w złożonej odpowiedzi na apelację wniósł o oddalenie apelacji oraz zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja i podniesione w niej zarzuty nie zasługują na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń stanu faktycznego, opierając się na całokształcie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, poddanego wszechstronnej, wnikliwej i zgodnej z zasadami doświadczenia życiowego analizie i ocenie, która spełnia wszystkie przewidziane normą art. 233 k.p.c. wymogi.

Brak jest zatem podstaw do uznania zasadności podniesionego przez powoda zarzutu, iż Sąd Rejonowy dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyrokowania poprzez wadliwe ustalenie, że faktura VAT Nr (...) wystawiona przez M. D., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Produkcyjno - Usługowa (...) M. D., dotyczy robót związanych z wykonaniem i zasypaniem gruntu pod położenie instalacji wodno - kanalizacyjnej na przełomie 2011 i 2012 r. w sytuacji, gdy data wykonania usługi widniejąca na fakturze to dzień 2 listopada 2013 r., a w konsekwencji wadliwych ustaleń - wadliwe przyjęcie, że pozwana zwolniła się odpowiedzialności za szkodę powstałą u powoda poprzez powierzenie czynności związanych z budową sieci wodociągowej podmiotowi zajmującemu się zawodowo czynnościami tego rodzaju.

Powód konsekwentnie w toku procesu twierdził, iż dziura, w którą wpadł powstała pod koniec 2011r. w następstwie prac ziemnych wykonywanych przez robotników zakładających instalację wodociągową na zlecenie pozwanej, zaś pozwana po zakończeniu tych prac nie doprowadziła działki (...) do stanu sprzed jej rozkopania. Powyższej tezy jednakże, jak słusznie przyjął Sąd Rejonowy, powód w żadnej mierze nie udowodnił w toku procesu. Żaden ze świadków strony powodowej: E. G., J. T., M. T., jak wynika z ich zeznań nie widział pozostawionej dziury przy hydrancie bezpośrednio po zakończeniu prac związanych z zakładaniem instalacji wodociągowej, nie są nawet zgodni co do daty wykonywania tych prac i ich zakończenia. Zatem pojawiające się w ich zeznaniach twierdzenia, iż dziura, w którą wpadł powód była pozostałością po tychże pracach instalacyjnych, są tylko ich subiektywnym przypuszczeniem, nie zaś stwierdzeniem nie budzącym wątpliwości faktów.

Jak natomiast prawidłowo ustalił Sąd Rejonowy w grudniu 2011r., na działce (...) były prowadzone roboty ziemne związane z montażem sieci wodociągowej. Inwestycja ta była realizowana w interesie właścicieli sąsiednich działek, w tym i również E. G. oraz J. i M. małż. T.. Pozwana B. S. jako inwestor, zleciła wykonanie tych prac profesjonalnym wykonawcom. Zlecone prace obejmowały wykonanie wykopu, montaż rurociągów wodociągu, zasyp

wykopu i uporządkowanie terenu. Montaż rurociągu jak i nadzór nad całością prac, począwszy od wykopów aż po wyrównanie terenu wykonywała firma (...) w T.. Roboty ziemne związane z wykopami pod rurociąg jak i związane z zasypywaniem wykopów jak i wyrównaniem terenu wykonywał natomiast M. D., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo Usługowa (...) z siedzibą w Ł., który zawodowo zajmuje się świadczeniem usług związanych z kopaniem oraz pracami ziemnymi. Sąd Rejonowy dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie zeznań świadków: A. S., J. S., J. B. i M. D., dokonując prawidłowej oceny wiarygodności tychże zeznań. Z zeznań tych jednoznacznie wynikało, na co zwrócił uwagę Sąd Rejonowy, iż po zakończeniu prac instalacyjnych nie pozostawiono żadnych dziur. Wobec powyższego zasadnie Sąd Rejonowy uznał, iż strona powodowa nie udowodniła, aby przedmiotowa dziura przy hydrancie na działce nr (...), do której wpadł powód P. K., stanowiła pozostałość prac związanych z budową wodociągu oraz że powstała ona na skutek zapadnięcia się ziemi, będącego następstwem nienależytego wykonania prac.

Wobec powyższego zasadnie przyjął Sąd Rejonowy, iż w takiej sytuacji nie zachodzi podstawa odpowiedzialności pozwanej z mocy art. 415 k.c. Zatem brak podstaw do uznania zasadności podniesionego w apelacji zarzutu naruszenia powyższej normy prawa materialnego. W świetle prawidłowych ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji, opartych na całokształcie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, poddanego wnikliwej i prawidłowej ocenie, nie można zgodzić się z tezą apelującego, iż spełnione zostały przesłanki uzasadniające odpowiedzialność pozwanej na zasadzie winy, zaś bezprawność po stronie pozwanej polegała na niedołożeniu należytej staranności w doprowadzeniu terenu działki nr (...) po przeprowadzeniu prac instalacyjnych do należytego stanu, sprzed jej rozkopania. Powyższe twierdzenia to tylko stawiane przez stronę powodową tezy, które nie znajdują oparcia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

Sąd Okręgowy uznał także za bezzasadny podniesiony przez powoda zarzut naruszenia art. 429 k.c. przez błędną wykładnię i bezzasadne uznanie, iż pozwana B. S. dokonała skutecznej ekskulpacji i uwolniła się od odpowiedzialności za szkodę powstałą u powoda w dniu 23 czerwca 2012 r. poprzez powierzenie podmiotom zawodowo trudniącym się pracami wodociągowymi czynności dotyczące budowy sieci wodociągowej zlokalizowanej na działki o nr (...).

Jak wynika z prawidłowych ustaleń faktycznych Sądu I instancji budowę wodociągu w zakresie montażu rurociągu jak i nadzoru nad całością prac, począwszy od wykopów aż po wyrównanie terenu pozwana B. S. powierzyła profesjonalście J. B. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) w T.. Natomiast roboty ziemne związane z wykopami pod rurociąg jak i związane z zasypywaniem wykopów jak i wyrównaniem terenu pozwana powierzyła M. D., prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo Usługowa (...) z siedzibą w Ł., który również zawodowo zajmuje się świadczeniem usług związanych z pracami ziemnymi. Jak wynika ze znajdującego się w aktach sprawy dokumentu – zaświadczenia o prowadzeniu działalności gospodarczej- przeważającą działalnością firmy (...) jest działalność oznaczona kodem „08.12.Z. – wydobywanie żwiru i piasku”. Okoliczność, iż umowa pomiędzy pozwaną a M. D. została zawarta ustnie, zaś faktura nie została wystawiona po wykonaniu zleconej pracy, lecz w okresie późniejszym po wykonaniu jeszcze innych usług, w żadnej mierze nie podważa zawodowego charakteru wykonywanej na zlecenie pozwanej czynności. Późniejsza data wystawionej faktury, wbrew zarzutom powoda, nie ma istotnego znaczenia dla oceny zawodowego charakteru czynności i co za tym idzie oceny przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej. Faktura jest bowiem tylko dokumentem rozliczeniowym, zaś z zeznań świadka A. S. wynikało, iż strony umówiły się na zbiorczą fakturę za inne jeszcze prace wykonywane później.

Mając powyższe na uwadze, wobec uznania bezzasadności podniesionych przez powoda zarzutów, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., ustalając wysokość należnego pełnomocnikowi pozwanej wynagrodzenia w oparciu o § 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U z 2013r., poz. 490 ze zm.).

SSO Renata Lech SSO Dariusz Mizera SSR Monika Ciocka